



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1204. Usque Ad Annum 1230

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1763

VD18 90118030

§. 29. Quæ, Joanne Rege absoluto, secuta sint.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66406](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66406)

die Episcopi, qui adfuerant, directa ad ^{Sæcul. XIII.} omnes Fideles Epistola, hujus pugnae ^{A.C. 1213.}

fortunam, & quidquid ipsi prius ad pacem a Rege Arragoniæ ac Tolosanis impetrandam movissent, retulerunt. ^{to. II. Conc. p. 99.} Epistolam claudunt in hæc verba: ^{Cæ-}

forum in prælio hostium numerum quis inerat? ex nostris autem unicus Eques & admodum pauci gregarii occisi. Nos Episcopi, Tolosanus, Nemausensis, Uticensis, Lutevensis, Bliterrensis, Agathensis, Conveniensis, & Abbates Clariacensis, Vallismagnæ, ac S. Tiberii, qui ex mandato Archiepiscopi Narbonensis, Sacrae Sedis Legati, ad pacem revocandam nulli labori peperimus, omnia, que supra memorantur, veritati esse maxime consentanea, testatum facimus.

Datum Mureti, altera post victoriam die, nempe Feria VI. infra octavam Nativitatis Beatæ Virginis, anno salutis millesimo ducentesimo decimo tertio. Corpus Regis Arragoniæ, nudum in loco pugnae inventum, Equites Hospitalarii S. Joannis, quibus olim multa contulerat beneficia, sepelierunt.

Guil. de Pod. Laur. c. 22.

§. XXIX.

Quæ, Joanne Rege absoluto, secuta sint.

Innocentius Papa, acceptis Regis Angliæ literis, a Pandolpho sibi missis, Respon-

Sæcul. XIII. Responsorias dedit, quarum hoc est ex-
 A.C. 1213. ordium: *Gratias agimus illi, qui ex*

16 ep. 79.

*malo bonum novit eruere, & quo adspi-
 rante non solum satisfactionis formulam,
 re mature pensata, a nobis concinnata,
 receperisti, sed etiam te ipsum &
 Angliam tuam Ecclesiæ Romanæ subji-
 cisti. Quis enim hanc mentem tibi in-
 didit, nisi Spiritus ille, qui ubi vult spi-
 rat? jam ratione sublimiore & solidiore
 quam antea Regnum tuum tenes, cum, ut*

* Regale Sa- loquitur S. Scriptura, Regnum * Sacer-
 cerdotium. dotale effectum sit. Mittimus tibi ex-

1. Petr. 2. 9.

*go, ut petiisti, Legatum a latere, Epi-
 scopum Tusculanum, cui, cum perspecta
 sint ipsi consilia nostra, plenam aucto-
 ritatem commisimus. Hæc Epistola die*

16. ep. 80. 81.
 & 6.

*sexta Julii anno millesimo ducentesimo
 decimo tertio data est. Simul Papa,
 datis ad Archiepiscopum Cantuarien-
 sem, alios Præsules, Principesque Angliæ
 literis, Legatum suum commendavit.
 Regi Franciæ quoque scribens hortatus
 est; bene suadenti sibi obtemperaret,
 & ad pacis consilia cum Rege Angliæ
 animum adjiceret.*

Math. Par.

1213. p. 207.

*Nicolaum Episcopum Tusculanum,
 Papæ Legatum, exeunte mense Septem-
 bri, ad Festum S. Michaelis, Angliam de-
 latum, etsi adhucdum teneret Interdi-
 ctum, omnes tamen Ecclesiæ inter sup-
 plicationes & cantus publicos magna
 pompa*

pompa exceperunt. Westmonasterii Sæcul. XIII.
 deinde commoratus, Abbatem Guiliel. A.C. 1213.
 mum, quod Venerem furtivam agitare, & pessumdaret Monasterii bona, a Monachis suis accusatum, deposuit. Ceterum hic Legatus, qui cum septem equis in Angliam appulsus fuerat, intra breve temporis spatium cum equis quinquaginta, & maxima famulorum frequentia, iter fecit. Conventus autem Londini in Ecclesia Cathedrali S. Pauli celebratus, cui Rex Joannes cum duobus Cardinalibus, S. Sedis Legatus, Archiepiscopus Cantuariensis, Episcopi & Regni Optimates interfuerunt, atque in eo per triduum deliberatum, quantum Præsulibus, ad resarciendum damnum illatum, Regem dare oporteret. Promittebat vero, se centies mille argenti marcas paratas traditurum esse, & plura etiam usque ad futurum tempus Paschale, si damnum, quod passi essent, pluris æstimaretur. Tam rationi & æquitati consentaneum id videbatur Legato, ut Episcopis succenseret, quod non protinus consentirent. Unde eum partium studii suspectum habuerunt; urgebant enim, in modum totius damni accurate inquiri, ut simul omnia recuperarent; Regi autem gratissimum accidit, rem differri.

Sæcul. XIII.
A.C. 1213.

to. 5. Spicil.
p. 576.

16. ep. 130.

Altera die, postquam diu de tollendo Interdicto deliberatum, Rex ante majus Altare illud promissum, quo Angliam & Hiberniam Papæ vectigales reddiderat, confirmavit, & loco Chartæ, cera signatæ, quam Pandolpho commiserat, aliam, die tertia Octobris anno millesimo ducentesimo decimo tertio datam, & auro signatam, Legato tradidit, ad Pontificem deferendam. Negotium de cautione damni ad Colloquium Redingæ tertia Novembris celebrandum dilatum, & postquam novæ morarum causæ natæ fuissent, res hæc iterum, suadente Legato, ad aliud tempus ablegata.

Joannes Rex Romam miserat Episcopum Norwicensem, Abbatem Bellilocensem, cum tribus aliis Nunciis, ad deferendas literas, in quibus affirmabat, se mandata Pontificis submisso animo perfecturum, atque etiam Regnum suum Pontifici donabat. Hos Nuncios Papa remisit, cum compluribus Epistolis, sub finem Octobris & initium Novembris datis. In prima hortatur Regem; animos Episcoporum in Regno suo, præsertim si causæ spirituales sint, leniter tractet. Ex eadem Epistola cognoscimus, Joannem Regem privilegium a Papa petiisse, ne ipse excommunicari, aut ejus Oratorium, nisi id Summus Pontifex speciatim præcepisset, Interdicto subji-

ci posset. Secunda Epistola Bulla est, Sæcul XIII. A.C. 1213.
 qua Donatio Regnorum Angliæ & Hiberniæ solemnibus formulis acceptatur. In aliis literis Papa Nicolao Legato in mandatis dat; soluto Interdicto, diligenter curet, ut premantur & comburantur omnes Epistolæ Papales, quæ adversus Joannem Regem fuerant scriptæ, ut in Franciam, Angliam, & alias Regiones spargerentur, nisi de pace ineunda consentiret. Hinc etiam sine dubio hæ literæ in collectione Epistolarum Innocentii III. non occurrunt.

ep. 131.

133.

§. XXX.

Nicolai Legati molimina.

Inter Epistolas, a Legatis Joannis Regis Nicolao, Sacræ Sedis Legato, redditas, invenitur aliqua, qua Ecclesiis Cathedralibus, & Abbatibus, tunc in Anglia vacantibus, providere a Pontifice jubebatur, videlicet curare, ut Clerici Episcopatu digni, viris prudentibus ad consilium adhibitis, & consentiente Rege, eligerentur. Potestatem etiam tribuebat Papa, eos, qui obsisterent, Censuris Ecclesiasticis reprimendi. Itaque Nicolaus, his mandatis munitus, contempta Archiepiscopi & aliorum Episcoporum admonitione, cum Clericis & præfectis Regiis ad Ecclesias vacantes se contulit, virosque, quibus ferendo oneri

Y 2

ri